

**Lag
om ändring i vapenlagen (1973: 1176);**

utfärdad den 11 juni 1992.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 32 och 41 §§ vapenlagen (1973: 1176)² skall ha följande lydelse.

32 § Föreligger risk för missbruk av skjutvapen, kan polismyndighet besluta att vapnet och därtill hörande ammunition skall omhändertagas. Är faran för missbruk överhängande, får polisman även utan sådant beslut omhändertaga vapnet och ammunitionen. I sådant fall skall polismannen skyndsamt anmäla åtgärden hos polismyndigheten, som omedelbart skall pröva om omhändertagandet skall bestå.

Vad som i första stycket sägs om polisman gäller även jakttillsynsmän som förordnats av länsstyrelsen samt personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen.

Finns någon som har tillstånd att inneha den omhändertagna egendomen och återkallas ej tillståndet, skall egendomen återlämnas till innehavaren så snart det skäligen kan antagas att det ej längre föreligger någon risk för missbruk. Detsamma gäller, om den omhändertagna egendomen får innehas utan tillstånd enligt denna lag.

41 § Angående beslag av egendom, som kan antagas vara förverkad enligt 40 §, gäller bestämmelserna om beslag i rättegångsbalken med följande avvikelser.

1. Av länsstyrelsen förordnade jakttillsynsmän samt personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen har samma rätt att ta egendom i beslag som tillkommer till polisman.

2. Bestämmelsen att åtal skall väckas inom viss tid gäller ej i annat fall än då rätten utsatt sådan tid.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1992.

På regeringens vägnar

REIDUNN LAURÉN

Dag Victor
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1991/92: 134, NU33, rskr. 351.

² Lagen omtryckt 1991: 1181.

